

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

17. Η μικρότερη επεξήγηση (17. Cūḷaniddesaṭṭhi)

Το κεφάλαιο για την πορεία προς το υπερπέραν (Pārāyanavaggo)

[Cnd 1-4, PTS 1-56]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

17. Η μικρότερη επεξήγηση

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Στη συλλογή μικρών κειμένων

Η μικρότερη πραγμάτευση

Το κεφάλαιο για την οδό προς το υπερπέραν

Εισαγωγικές στροφές

- 1.** Από την ωραία πόλη των Κοσάλα, πήγε στο νότιο μονοπάτι·
Επιθυμώντας τη μηδαμινότητα, ο βραχμάνος που έχει φτάσει στην πέρα όχθη
των ιερών ύμνων.
- 2.** Αυτός στο πεδίο του Ασσάκα, κοντά στου Μαλάκα·
έζησε στην όχθη της Γκοντάβαρι, με ζητιανιά και με καρπούς.
- 3.** Κοντά σε αυτόν, ένα μεγάλο χωριό υπήρχε·
Με το εισόδημα που προέκυψε από εκεί, διοργάνωσε μια μεγάλη θυσία.
- 4.** Αφού τέλεσε τη μεγάλη θυσία, μπήκε πάλι στο ερημητήριο·
όταν αυτός είχε επιστρέψει, ήρθε ένας άλλος βραχμάνος.
- 5.** Με πληγωμένα πόδια, διψασμένος, με λερωμένα δόντια, με σκονισμένο κεφάλι·
αυτός πλησιάζοντάς τον, ζητάει πεντακόσια.
- 6.** Ο Μπαβαρί, αφού τον είδε, τον προσκάλεσε σε κάθισμα·
Και τον ρώτησε για την ευτυχία και την ευημερία, και είπε αυτά τα λόγια.
- 7.** «Ό,τι δωρεά είχα, όλα δόθηκαν από εμένα·
Επίτρεψέ μου, Βράχμα, δεν έχω πεντακόσια».
- 8.** «Αν σε μένα που παρακαλώ, ο αξιότιμος δεν δείξει·
Την έβδομη μέρα το κεφάλι σου θα σπάσει σε επτά κομμάτια».
- 9.** Αφού εκτέλεσε τελετουργία ο απατεώνας, αυτός ανήγγειλε κάτι τρομερό·
Αφού άκουσε αυτά τα λόγια του, ο Μπαβαρί έγινε δυστυχισμένος.
- 10.** Μαραίνεται χωρίς τροφή, διαπερασμένος από το βέλος της λύπης·
Και επίσης έτσι της συνείδησης, στη διαλογιστική έκσταση δεν χαίρεται ο
νους.
- 11.** Έχοντας δει τον τρομαγμένο και δυστυχισμένο, μια θεότητα που επιθυμούσε
το καλό του·
πλησιάζοντας τον Μπάβαρι, είπε αυτά τα λόγια.

- 12.** «Αυτός δεν κατανοεί την κορυφή του κεφαλιού, αυτός είναι απατεώνας που επιθυμεί πλούτη· στην κορυφή του κεφαλιού ή στο σπάσιμο του κεφαλιού, γνώση σε αυτόν δεν υπάρχει».
- 13.** «Αν λοιπόν εσύ, κυρία, γνωρίζεις, πες μου αυτό που ρωτήθηκες· την κορυφή του κεφαλιού και το σπάσιμο της κορυφής, ας ακούσουμε τα λόγια σου».
- 14.** «Εγώ επίσης αυτό δεν γνωρίζω, γνώση σε μένα εδώ δεν υπάρχει· Στην κορυφή του κεφαλιού και στο σπάσιμο του κεφαλιού, των Νικητών εδώ είναι η ενόραση».
- 15.** «Τότε ποιος λοιπόν γνωρίζει, σε αυτή την έκταση της γης· την κορυφή του κεφαλιού και το σπάσιμο της κορυφής; Πες μου αυτό, θεότητα».
- 16.** «Πριν από την Καπιλαβάττχου, αναχώρησε ο οδηγός του κόσμου· απόγονος του βασιλιά Οκκάκα, γιος των Σάκυα, ο φωτοφόρος.
- 17.** «Αυτός λοιπόν, βραχμάνε, είναι ο Αυτοφωτισμένος, που έφτασε στην πέρα όχθη όλων των φαινομένων· έχοντας φτάσει στη δύναμη όλων των άμεσων γνώσεων, έχοντας οφθαλμό σε όλα τα φαινόμενα· έχοντας φτάσει στην εξάλειψη όλων των πράξεων, απελευθερωμένος με την εξάλειψη της προσκόλλησης.
- 18.** «Ο Βούδας, αυτός ο Ευλογημένος στον κόσμο, ο έχων όραση, διδάσκει τη Διδασκαλία· αφού πας σε αυτόν, ρώτησέ τον, αυτός θα σου απαντήσει».
- 19.** Ακούγοντας τη λέξη «αυτοφωτισμένος», ο Μπαβαρί έγινε ενθουσιασμένος· η λύπη του έγινε λεπτή, και άφθονη χαρά απέκτησε.
- 20.** Αυτός ο Μπαβαρί, ικανοποιημένος, ενθουσιασμένος, ρωτά εκείνη τη θεότητα, γεμάτος έμπνευση· «Σε ποιο χωριό ή σε ποια κωμόπολη, ή σε ποια χώρα είναι ο προστάτης του κόσμου; Εκεί όπου αφού πάμε να δούμε τον αυτοφωτισμένο, τον ανώτατο των δίποδων;»
- 21.** «Στη Σαβάτθι, στο μέγαρο των Κοσάλα, ο νικητής, με άφθονη σοφία, με εξαιρετη ευρεία νόηση· αυτός ο γιος των Σάκυα, ο ικανός, χωρίς νοητικές διαφθορές, ο γνώστης της καταστροφής της κορυφής, ο ταύρος μεταξύ των ανδρών».
- 22.** Τότε απευθύνθηκε στους μαθητές, τους βραχμάνους που είχαν φτάσει στην πέρα όχθη των ιερών ύμνων· «Ελάτε νέοι, θα σας πω, ακούστε τον λόγο μου.

- 23.** «Αυτού η εμφάνιση στον κόσμο είναι σπάνια συχνά·
αυτός σήμερα στον κόσμο έχει εγερθεί, γνωστός ως αυτοφωτισμένος·
γρήγορα αφού πάτε στη Σαβάτθι, δείτε τον ανώτατο των δίποδων».
- 24.** «Πώς λοιπόν θα γνωρίσουμε, έχοντας δει τον Βούδα, βραχμάνε;
Σε μας που δεν γνωρίζουμε, εξήγησε, ώστε να γνωρίσουμε αυτόν εμείς».
- 25.** «Έχουν παραδοθεί στις ιερές γραφές, τα χαρακτηριστικά του μεγάλου
ανθρώπου·
Τριάντα δύο έχουν εξηγηθεί, πλήρη σταδιακά.
- 26.** «Αυτός που έχει αυτά τα χαρακτηριστικά του μεγάλου ανθρώπου στο σώμα
του·
μόνο δύο προορισμοί υπάρχουν γι' αυτόν, τρίτος δεν υπάρχει.
- 27.** «Αν παραμείνει εντός οικίας, αφού κατακτήσει αυτή τη γη·
χωρίς ραβδί, χωρίς όπλο, με δικαιοσύνη καθοδηγεί.
- 28.** «Και αν αυτός αναχωρεί, από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή·
αυτός που αφαίρεσε το κάλυμμα του κύκλου των επαναγεννήσεων,
αυτοφωτισμένος, γίνεται Άξιος, ανυπέρβλητος.
- 29.** «Τη γέννηση και το σόι και τα χαρακτηριστικά, τα ιερά κείμενα και τους
μαθητές επιπλέον·
την κορυφή του κεφαλιού και το σπάσιμο της κορυφής, με τον νου μόνο
ρωτήστε.
- 30.** «Αυτός που βλέπει χωρίς εμπόδια, αν είναι Φωτισμένος·
σε ερώτηση που τέθηκε με τον νου, θα απαντήσει με την ομιλία».
- 31.** Ακούγοντας τα λόγια του Μπαβαρί, οι δεκαέξι μαθητές βραχμάνοι·
ο Ατζίτα, ο Τισσαμεττέγια, ο Πούννακα και ο Μεττάγκου.
- 32.** Ο Ντοτάκα και ο Ουπασίβα, και ο Νάντα και έπειτα ο Χεμάκα·
Ο Τοντέγια και ο Κάππα οι δύο, και ο Τζατουκαννί ο σοφός.
- 33.** Ο Μπαντράβουντα και ο Ουντάγια, και επίσης ο βραχμάνος Ποσάλα·
Και ο ευφυής Μογκαράτζα, και ο μεγάλος σοφός Πινγκίγια.
- 34.** Όλοι με ξεχωριστές ομάδες, φημισμένοι σε ολόκληρο τον κόσμο·
διαλογιστές, χαίρονται στη διαλογιστική έκσταση, σοφοί, εμποτισμένοι από
προηγούμενες εντυπώσεις.
- 35.** Αφού απέδωσαν σεβασμό στον Μπάβαρι, και τον περιήλθαν κρατώντας τον
στα δεξιά τους·
Όλοι φορώντας πλεγμένα μαλλιά και δέρμα αντιλόπης, έφυγαν με κατεύθυνση
προς βορρά.
- 36.** Του Μαλάκα την Πατιθάνα, την αρχαία Μαχισσατί τότε·
και την Ουτζένι και Γκονάντα, τη Βεντίσα και τη Βανασάβχαγια.

- 37.** Την Κοσάμπι και τη Σακέτα, και τη Σαβάτθι την έξοχη πόλη·
Τη Σεταμπυά και την Καπιλαβάττχου, και την Κουσινάρα το ανάκτορο.
- 38.** Την Πάβα και την πόλη Μπόγκα, τη Βεσάλι, την πόλη της Μαγκάντα·
Και το ιερό μνημείο Πασάνακα, γοητευτικό, ευχάριστο.
- 39.** Όπως ο διψασμένος το κρύο νερό, όπως ο έμπορος το μεγάλο κέρδος·
όπως ο καμένος από τη ζέστη τη σκιά, βιαστικά ανέβηκαν στο βουνό.
- 40.** Ο Ευλογημένος εκείνη τη στιγμή, με την Κοινότητα μοναχών μπροστά του·
διδάσκει τη Διδασκαλία στους μοναχούς, βρυχάται σαν λιοντάρι στο δάσος.
- 41.** Ο Ατζίτα είδε τον Βούδα, σαν τον ήλιο με τις κίτρινες ακτίνες·
όπως τη σελήνη τη δέκατη πέμπτη, που έχει φτάσει στην πληρότητα.
- 42.** Τότε αφού είδε στο σώμα του, τα πλήρη χαρακτηριστικά·
Καθώς στεκόταν στο πλάι, χαρούμενος, ρώτησε τις ερωτήσεις του νου.
- 43.** «Αναφέροντας πες μου τη γέννηση, πες μου το σόι μαζί με τα χαρακτηριστικά·
πες μου την τελειότητα στις ιερές γραφές, σε πόσους διδάσκει ο βραχμάνος».
- 44.** «Εκατόν είκοσι χρόνια η ζωή του, και αυτός από το σόι Μπαβαρί·
Τρία χαρακτηριστικά στο σώμα του, αυτός που έχει διαβεί στην άλλη όχθη
των τριών Βεδών.
- 45.** «Στα χαρακτηριστικά και στην ιστορία, μαζί με τα λεξικά και τα
τελετουργικά·
διδάσκει πεντακόσιους, έχοντας φτάσει στην τελειότητα στη δική του
διδασκαλία».
- 46.** «Τη διερεύνηση των χαρακτηριστικών, ύψιστε μεταξύ των ανθρώπων, του
Μπαβαρί·
εσύ που διαλύεις την επιθυμία, φανέρωσέ την, ας μην υπάρχει αμφιβολία για
μας».
- 47.** «Καλύπτει το πρόσωπο με τη γλώσσα, έχει τρίχα ανάμεσα στα φρύδια·
το απόκρυφο μέλος καλυμμένο σε θήκη, έτσι να γνωρίζεις, νεαρέ».
- 48.** Μη ακούγοντας κάτι από την ερώτηση, αφού άκουσε τις ερωτήσεις να
απαντώνται·
Όλος ο κόσμος σκέφτεται, γεμάτος έμπνευση, με ενωμένες παλάμες.
- 49.** «Ποιος άραγε θεός ή Βράχμα, ή ακόμη και ο Ίντα, ο σύζυγος της Σουτζά·
σε ερώτηση που τέθηκε με τον νου, ποιος θα απαντήσει σε αυτό;»
- 50.** «Την κορυφή του κεφαλιού και το σπάσιμο της κορυφής, ο Μπαβαρί ρωτά·
απάντησε σε αυτό, Ευλογημένε, απομάκρυνε την αβεβαιότητά μας, σοφέ».
- 51.** «Η άγνοια είναι η κορυφή, να γνωρίζεις, η αληθινή γνώση καταρρίπτει την
κορυφή·

με πίστη, μνήμη και αυτοσυγκέντρωση, συνδεδεμένη με θέληση και ενεργητικότητα».

- 52.** Τότε με μεγάλη έμπνευση, αφού σταθεροποιήθηκε ο νεαρός βραχμάνος· Αφού τακτοποίησε το δέρμα αντιλόφης πάνω από τον έναν ώμο, έπεσε με το κεφάλι του στα πόδια του.
- 53.** «Ο βραχμάνος Μπαβαρί, αξιότιμε, μαζί με τους μαθητές του, αγαπητέ· με ανυψωμένη συνείδηση χαρούμενος, αποδίδει σεβασμό στα πόδια σου, εσύ που έχεις όραση».
- 54.** «Ας είναι ευτυχισμένος ο Μπαβαρί, ο βραχμάνος μαζί με τους μαθητές του· Και εσύ επίσης να είσαι ευτυχισμένος, να ζήσεις πολύ, νεαρέ.
- 55.** «Του Μπαβαρί και δικές σου, όλων όλες τις αμφιβολίες· σας δόθηκε η ευκαιρία, ρωτήστε ό,τι επιθυμείτε».
- 56.** Αφού έλαβε άδεια από τον Αυτοφωτισμένο, κάθισε με ενωμένες παλάμες· Ο Ατζίτα την πρώτη ερώτηση, εκεί ρώτησε τον Τατχάγκατα.

Τέλος των εισαγωγικών στροφών.

1. Ερωτήσεις του νεαρού Ατζίτα

- 57.** «Από τι είναι εμποδισμένος ο κόσμος, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα] από τι δεν φωτίζεται;
Τι λες ότι είναι η κόλλα του, τι είναι ο μεγάλος φόβος του;»
- 58.** «Από την άγνοια είναι εμποδισμένος ο κόσμος, [Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος] από την πλεονεξία και την αμέλεια δεν φωτίζεται·
η δίψα είναι η επικάλυψή του, λέω, η δυστυχία είναι ο μεγάλος φόβος του».
- 59.** «Ρέουν παντού τα ρεύματα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα]
Ποια είναι η αποτροπή των ρευμάτων;
Πες μας την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων, με τι τα ρεύματα κλείνονται;»
- 60.** «Όσα ρεύματα υπάρχουν στον κόσμο, [Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος]
η μνήμη είναι η αποτροπή τους·
την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων λέω, με τη σοφία αυτά κλείνονται».
- 61.** «Η σοφία και η μνήμη επίσης, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα]
και η νοητικότητα και υλικότητα, αγαπητέ·
αυτό σε μένα, ερωτηθείς, εξήγησε, πού αυτό παύει;»
- 62.** «Αυτή την ερώτηση που ρώτησες, Ατζίτα, σου απαντώ·
Όπου η νοητικότητα και η υλικότητα, παύουν εντελώς·
Με την παύση της συνείδησης, εδώ αυτό παύει».
- 63.** «Και εκείνοι που έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα, και εκείνοι οι πολλοί που ασκούνται εδώ·
τη συμπεριφορά τους σε μένα, συνετέ, ερωτηθείς εξήγησε, αγαπητέ».

- 64.** «Στις ηδονές ας μην είναι άπληστος, με νου ας είναι αθόλωτος·
επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα, μνήμων ο μοναχός ας περιπλανιέται».

Οι ερωτήσεις του νεαρού Ατζίτα, πρώτες.

2. Ερωτήσεις του νεαρού Τισσαμεττέγια

- 65.** «Ποιος εδώ είναι ικανοποιημένος στον κόσμο, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Τισσαμεττέγια]
σε ποιον δεν υπάρχουν διαταράξεις;
Ποιος έχοντας γνωρίσει άμεσα και τα δύο άκρα, στη μέση με σοφία δεν κολλάει;
Ποιον αποκαλείς μεγάλο άνθρωπο, ποιος εδώ έχει ξεπεράσει τη ράφτρα του θανάτου;»
- 66.** «Στις ηδονές ζώντας την άγια ζωή, [Μετέγια, είπε ο Ευλογημένος]
απαλλαγμένος από επιθυμία, πάντα μνήμων·
έχοντας γνωρίσει, κατασβεσμένος ο μοναχός, σε αυτόν δεν υπάρχουν διαταράξεις.
- 67.** «Αυτός έχοντας γνωρίσει άμεσα και τα δύο άκρα, στη μέση με σοφία δεν κολλάει·
Αυτόν τον αποκαλώ μεγάλο άνθρωπο, αυτός εδώ έχει ξεπεράσει τη ράφτρα του θανάτου».

Οι ερωτήσεις του νεαρού Τισσαμεττέγια, δεύτερες.

3. Ερωτήσεις του νεαρού Πουννάκα

- 68.** «Αυτόν που είναι χωρίς λαχτάρα, αυτόν που βλέπει τη ρίζα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Πούννακα]
υπάρχει έλευση με ερώτηση·
σε τι βασισμένοι οι σοφοί, οι άνθρωποι, οι πολεμιστές, οι βραχμάνοι για τις θεότητες·
τέλεσαν θυσίες πολλοί εδώ στον κόσμο, σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό».
- 69.** «Όσοι κι αν είναι αυτοί οι σοφοί, οι άνθρωποι, (είπε ο Ευλογημένος στον Πούννακα)
οι πολεμιστές, οι βραχμάνοι για τις θεότητες·
τέλεσαν θυσίες πολλοί εδώ στον κόσμο, επιθυμώντας, Πούννακα, αυτή την κατάσταση ύπαρξης·
βασισμένοι στο γήρας τέλεσαν θυσίες».
- 70.** «Όσοι κι αν είναι αυτοί οι σοφοί, οι άνθρωποι, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Πούννακα]
οι πολεμιστές, οι βραχμάνοι για τις θεότητες·
τέλεσαν θυσίες πολλοί εδώ στον κόσμο, μήπως αυτοί, Ευλογημένε, επιμελείς στην ατραπό της θυσίας·
ξεπέρασαν τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ, σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό».

- 71.** «Εύχονται, επαινούν, επικαλούνται, προσφέρουν θυσίες· (είπε ο Ευλογημένος στον Πούννακα)
επικαλούνται τις ηδονές εξαρτώμενοι από το υλικό κέρδος, αυτοί
αφοσιωμένοι στη θυσία, βαμμένοι στο πάθος για ύπαρξη·
δεν έχουν περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω».
- 72.** «Αν αυτοί οι αφοσιωμένοι στη θυσία δεν πέρασαν πέρα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Πούννακα]
από τη γέννηση και το γήρας με τις θυσίες, αγαπητέ·
τότε ποιος λοιπόν στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων, πέρασε πέρα από
τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ;
Σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό».
- 73.** «Έχοντας γνωρίσει στον κόσμο τα ανώτερα και τα κατώτερα, (είπε ο
Ευλογημένος στον Πούννακα)
αυτός που δεν έχει διαταραχή πουθενά στον κόσμο·
γαλήνιος, χωρίς καπνό, χωρίς θλίψη, χωρίς επιθυμία, αυτός έχει περάσει πέρα
από τη γέννηση και το γήρας, λέω».

Οι ερωτήσεις του νεαρού Πουννάκα, τρίτες.

4. Ερωτήσεις του νεαρού Μεττάγκου

- 74.** «Σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Μεττάγκου]
σε θεωρώ γνώστη των Βεδών με αναπτυγμένο εαυτό·
από πού λοιπόν προήλθαν αυτές οι οδύνες, όσες πολύμορφες στον κόσμο;»
- 75.** «Πράγματι με ρώτησες για την προέλευση της οδύνης, (Μεττάγκου, είπε ο
Ευλογημένος)
αυτό θα σου διδάξω, κατανοώντας·
από την προσκόλληση ως πηγή προέρχονται οι οδύνες, όσες πολύμορφες στον
κόσμο.
- 76.** «Αυτός που πράγματι μη γνωρίζοντας δημιουργεί προσκόλληση, ξανά και
ξανά υφίσταται δυστυχία ο ανόητος·
Γι' αυτό ο κατανοών δεν θα δημιουργούσε προσκόλληση, παρατηρώντας τη
γέννηση ως προέλευση της δυστυχίας.»
- 77.** «Αυτό που σε ρωτήσαμε, μας το εξήγησες, κάτι άλλο σε ρωτάμε, αυτό σε
παρακαλώ πες μας·
Πώς άραγε οι σοφοί διασχίζουν τη νοητική πλημμύρα, τη γέννηση, το γήρας,
τη λύπη και τον θρήνο;
Αυτό σε μένα, σοφέ, καλώς εξήγησέ το, διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία
είναι γνωστή σε σένα».
- 78.** «Θα σου διακηρύξω τη Διδασκαλία, (Μεττάγκου, είπε ο Ευλογημένος)
στην παρούσα ζωή χωρίς φήμες·
την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση
στον κόσμο».

- 79.** «Κι εγώ χαίρομαι γι' αυτήν, μέγαλε σοφέ, την ύψιστη Διδασκαλία· την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο».
- 80.** «Ό,τι κι αν κατανοείς, (Μεττάγκου, είπε ο Ευλογημένος) προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση· απωθώντας την απόλαυση και την εγκατάσταση σε αυτά, η συνείδηση να μην παραμένει στην ύπαρξη.
- 81.** «Διαμένοντας έτσι, μνήμων, επιμελής, ο μοναχός περπατώντας, έχοντας εγκαταλείψει τις ιδιοποιήσεις· τη γέννηση, το γήρας, τη λύπη και τον θρήνο, ακριβώς εδώ ο γνώστης ας εγκαταλείψει τη δυστυχία».
- 82.** «Χαίρομαι με αυτά τα λόγια του μεγάλου σοφού, καλά ειπωμένα, Γκοτάμα, χωρίς προσκόλληση· σίγουρα ο Ευλογημένος εγκατέλειψε τον πόνο, διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα.
- 83.** «Και αυτοί πράγματι θα εγκατέλειπαν τον υπαρξιακό πόνο, αυτούς που εσύ, σοφέ, θα προέτρεπες με επιμέλεια· γι' αυτό σε προσκυνώ, πλησιάζοντάς σε, ελέφαντα, μακάρι ο Ευλογημένος να με προέτρεπε με επιμέλεια».
- 84.** «Αυτόν που θα αναγνώριζες ως βραχμάνο που έχει φτάσει στη γνώση, τον μη κατέχοντα τίποτα, μη προσκολλημένο στην ηδονική ύπαρξη· σίγουρα αυτός έχει διαβεί αυτή τη νοητική πλημμύρα, και έχοντας περάσει πέρα στην άλλη όχθη, χωρίς στειρότητα, χωρίς αβεβαιότητα.
- 85.** «Και ο γνώστης που είναι γνώστης των Βεδών, άνθρωπος εδώ, αφήνοντας αυτή την προσκόλληση στην ύπαρξη και τη μη-ύπαρξη· αυτός απαλλαγμένος από επιθυμία, χωρίς θλίψη, χωρίς επιθυμία, αυτός έχει περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω».

Οι ερωτήσεις του νεαρού Μετταγκού, τέταρτες.

5. Ερωτήσεις του νεαρού Ντχότακα

- 86.** «Σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ντοτάκα] ποθώ τα λόγια σου, μέγαλε σοφέ· ακούγοντας τον ήχο σου, θα εξασκηθώ για το Νιμπάνα του εαυτού μου».
- 87.** «Τότε λοιπόν κάνε προσπάθεια, [είπε ο Ευλογημένος στον Ντότακα] ακριβώς εδώ συνετός, μνήμων· ακούγοντας από εδώ τον ήχο, ας εξασκηθείς για το Νιμπάνα του εαυτού σου».
- 88.** «Βλέπω στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων, τον μη κατέχοντα τίποτα βραχμάνο να πορεύεται· αυτόν εσένα προσκυνώ, εσύ που βλέπεις παντού, απελευθέρωσέ με, Σάκκα, από τις αμφιβολίες».

- 89.** «Εγώ δεν θα μπορέσω να απελευθερώσω κανέναν που αμφιβάλλει στον κόσμο, Ντότακα·
αλλά γνωρίζοντας άμεσα την ανώτερη Διδασκαλία, έτσι εσύ θα διαβείς αυτή
τη νοητική πλημμύρα».
- 90.** «Καθοδήγησέ με, Βράχμα, δείχνοντας συμπόνια, τη διδασκαλία της
αποστασιοποίησης που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω·
ώστε εγώ, σαν τον χώρο, χωρίς να επηρεάζομαι, ακριβώς εδώ ειρηνικός, μη
προσκολλημένος, να περιπλανιόμουν».
- 91.** «Θα σου διακηρύξω την ειρήνη, [είπε ο Ευλογημένος στον Ντότακα]
στην παρούσα ζωή χωρίς φήμες·
την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση
στον κόσμο».
- 92.** «Κι εγώ χαίρομαι γι' αυτήν, μεγάλε σοφέ, την ύψιστη ειρήνη·
την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση
στον κόσμο».
- 93.** «Ό,τι κι αν κατανοείς, [είπε ο Ευλογημένος στον Ντότακα]
προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση·
γνωρίζοντας ότι αυτό είναι προσκόλληση στον κόσμο, μην κάνεις επιθυμία για
ύπαρξη ή μη ύπαρξη».

Οι ερωτήσεις του νεαρού Ντχότακα, πέμπτες.

6. Ερωτήσεις του νεαρού Ουπασίβα

- 94.** «Εγώ μόνος, Σάκκα, τη μεγάλη νοητική πλημμύρα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος
Ουπασίβα]
ανεξάρτητος δεν μπορώ να διαβώ·
πες μου μια βάση, εσύ που βλέπεις παντού, βασισμένος στην οποία να διαβώ
αυτή τη νοητική πλημμύρα».
- 95.** «Βλέποντας τη μηδαμινότητα, μνήμων, (Ουπασίβα, είπε ο Ευλογημένος)
βασιζόμενος στο 'δεν υπάρχει', διάβαινε τη νοητική πλημμύρα·
εγκαταλείποντας τις ηδονές, απέχοντας από τις συζητήσεις, βλέπε την
εξάλειψη της επιθυμίας νύχτα και μέρα».
- 96.** «Όποιος σε όλες τις ηδονές είναι χωρίς πάθος, [έτσι είπε ο σεβάσμιος
Ουπασίβα]
βασισμένος στη μηδαμινότητα, έχοντας εγκαταλείψει τα άλλα·
απελευθερωμένος στην ύψιστη απολύτρωση της αντίληψης, θα παρέμενε
άραγε αυτός εκεί χωρίς να ακολουθεί;»
- 97.** «Όποιος σε όλες τις ηδονές είναι χωρίς πάθος, [Ουπασίβα, είπε ο
Ευλογημένος]
βασισμένος στη μηδαμινότητα, έχοντας εγκαταλείψει τα άλλα·
απελευθερωμένος στην ύψιστη απολύτρωση της αντίληψης, θα παρέμενε
αυτός εκεί χωρίς να ακολουθεί».

- 98.** «Αν αυτός παρέμενε εκεί χωρίς να ακολουθεί, ακόμα και για πλήθος ετών, αυτός που βλέπει παντού·
θα ήταν άραγε αυτός εκεί ακριβώς δροσισμένος, απελευθερωμένος, ή θα αποθνήσκει η συνείδηση αυτού του είδους;»
- 99.** «Όπως η φλόγα παρασυρμένη από τη δύναμη του ανέμου, (Ουπασίβα, είπε ο Ευλογημένος)
πηγαίνει στο τέλος της και δεν υπόκειται σε όρο·
έτσι ο σοφός απελευθερωμένος από το σύνολο της νοητικότητας, πηγαίνει στο τέλος του και δεν υπόκειται σε όρο».
- 100.** «Αυτός παρήλθε ή αυτός δεν υπάρχει, ή πράγματι είναι υγιής για την αιωνιότητα;
Αυτό σε μένα, σοφέ, καλώς εξήγησέ το, διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα».
- 101.** «Για αυτόν που έχει παρέλθει δεν υπάρχει μέτρο, [Ουπασίβα, είπε ο Ευλογημένος]
αυτό με το οποίο θα τον κατηγορούσαν, αυτό δεν υπάρχει για εκείνον·
όταν όλα τα φαινόμενα έχουν ξεριζωθεί, έχουν ξεριζωθεί και όλες οι ατραποί της επιχειρηματολογίας.»

Οι ερωτήσεις του νεαρού Ουπασίβα, έκτεες.

7. Ερωτήσεις του νεαρού Νάντα

- 102.** «Υπάρχουν στον κόσμο σοφοί, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Νάντα]
οι άνθρωποι λένε· πώς αυτό;
Αυτόν που είναι προικισμένος με γνώση τον αποκαλούν σοφό, ή πράγματι αυτόν που είναι προικισμένος με τρόπο ζωής;»
- 103.** «Ούτε με άποψη ούτε με ακρόαση ούτε με γνώση, οι επιδέξιοι λένε ότι είναι σοφός εδώ, Νάντα·
αυτοί που βαδίζουν έχοντας καταστρέψει τον στρατό των κηλίδων, χωρίς φασαρία, χωρίς δίψα, αυτούς τους αποκαλώ σοφούς».
- 104.** «Όσοι κι αν είναι αυτοί οι ασκητές και βραχμάνοι, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Νάντα]
με το ιδωμένο και το ακουσμένο λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός·
με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός,
με πολλούς τρόπους λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός·
μήπως αυτοί, Ευλογημένε, εκεί συγκρατημένοι ζώντας,
ξεπέρασαν τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ·
Σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό».
- 105.** «Όσοι κι αν είναι αυτοί οι ασκητές και βραχμάνοι, [είπε ο Ευλογημένος]
με το ιδωμένο και το ακουσμένο λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός·
με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός, με πολλούς τρόπους λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός·

αν και αυτοί εκεί συγκρατημένοι ζουν, δεν έχουν περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω».

106. «Όσοι κι αν είναι αυτοί οι ασκητές και βραχμάνοι, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Νάντα]

με το ιδωμένο και το ακουσμένο λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός·
με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός, με πολλούς τρόπους λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός·

αν αυτούς, σοφέ, λες ότι δεν πέρασαν τις νοητικές πλημμύρες, τότε ποιος λοιπόν στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων,
πέρασε πέρα από τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ, σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό».

107. «Δεν λέω ότι όλοι οι ασκητές και βραχμάνοι, [είπε ο Ευλογημένος στον Νάντα]

είναι εμποδισμένοι από τη γέννηση και το γήρας·
όσοι εδώ το ιδωμένο ή το ακουσμένο ή το αισθητό, ή και τους ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, έχοντας εγκαταλείψει όλα·

και τις πολλαπλές μορφές έχοντας εγκαταλείψει όλες, έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία, είναι χωρίς νοητικές διαφθορές·
αυτοί πράγματι οι άνθρωποι είναι διαβάτες των νοητικών πλημμυρών, λέω».

108. «Χαίρομαι με αυτά τα λόγια του μεγάλου σοφού, καλά ειπωμένα, Γκοτάμα, χωρίς προσκόλληση·

όσοι εδώ το ιδωμένο ή το ακουσμένο ή το αισθητό, ή και τους ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, έχοντας εγκαταλείψει όλα·

και τις πολλαπλές μορφές έχοντας εγκαταλείψει όλες, έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία, είναι χωρίς νοητικές διαφθορές·
κι εγώ αυτούς διαβάτες των νοητικών πλημμυρών αποκαλώ».

Οι ερωτήσεις του νεαρού Νάντα, έβδομες.

8. Ερωτήσεις του νεαρού Χέμακα

109. «Αυτοί που μου εξήγησαν στο παρελθόν, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Χεμάκα] πριν από τη διδασκαλία του Γκοτάμα·

"έτσι ήταν", "έτσι θα είναι", όλο αυτό ήταν φήμη·

όλο αυτό αύξανε τη στοχαστική σκέψη, δεν ευχαριστήθηκα σε αυτό.

110. «Και σε μένα τη Διδασκαλία δίδαξε, την καταστροφή της επιθυμίας, σοφέ· την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο».

111. «Εδώ, σε αυτά που είδες, άκουσες, αισθάνθηκες και συνειδητοποίησες, στις αγαπητές μορφές, Χέμακα·

Η απομάκρυνση της θέλησης και του πάθους, είναι η άφθαρτη κατάσταση του Νιμπάνα.

- 112.** «Γνωρίζοντας αυτό, αυτοί με επίγνωση, κατασβεσμένοι στην παρούσα ζωή· γαλήνιοι είναι αυτοί πάντα, έχοντας διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο».

Οι ερωτήσεις του νεαρού Χέμακα, όγδοες.

9. Ερωτήσεις του νεαρού Τοντέγια

- 113.** «Αυτός στον οποίο οι ηδονές δεν κατοικούν, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Τοντέγια] αυτός στον οποίο επιθυμία δεν υπάρχει· και αυτός που έχει διαβεί τη σύγχυση, η απολύτρωση αυτού πώς είναι;»
- 114.** «Αυτός στον οποίο οι ηδονές δεν κατοικούν, [Τοντέγια, είπε ο Ευλογημένος] αυτός στον οποίο επιθυμία δεν υπάρχει· και αυτός που έχει διαβεί τη σύγχυση, η απολύτρωση αυτού δεν είναι άλλη».
- 115.** «Αυτός είναι χωρίς ελπίδα ή ελπίζει, αυτός έχει σοφία ή σχηματίζει νοητικές εικόνες; Πώς να γνωρίσω τον σοφό, Σάκκα, αυτό εξήγησέ μου, εσύ που βλέπεις παντού».
- 116.** «Αυτός είναι χωρίς ελπίδα και δεν ελπίζει, αυτός έχει σοφία και δεν σχηματίζει νοητικές εικόνες· έτσι ακόμη, Τοντέγια, συνειδητοποίησε τον σοφό, τον μη κατέχοντα τίποτα, μη προσκολλημένο στην ηδονική ύπαρξη».

Οι ερωτήσεις του νεαρού Τοντέγια, ένατες.

10. Ερωτήσεις του νεαρού Κάππα

- 117.** «Για αυτούς που στέκονται στη μέση της λίμνης, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Κάππα] όταν η πλημμύρα έχει προκύψει, ο μεγάλος κίνδυνος· για αυτούς που έχουν καταληφθεί από γήρας και θάνατο, το νησί εξήγησε, αγαπητέ· και σε μένα το νησί δίδαξε, ώστε αυτό να μην υπάρξει ξανά».
- 118.** «Για αυτούς που στέκονται στη μέση της λίμνης, [είπε ο Ευλογημένος στον Κάππα] όταν η πλημμύρα έχει προκύψει, ο μεγάλος κίνδυνος· για αυτούς που έχουν καταληφθεί από γήρας και θάνατο, το νησί σου διακηρύσσω, Κάππα.
- 119.** «Τον μη κατέχοντα τίποτα, τον χωρίς προσκόλληση, αυτό το νησί χωρίς άλλο· Νιμπάνα έτσι το αποκαλώ, την πλήρη εξάλειψη γήρατος και θανάτου.
- 120.** «Γνωρίζοντας αυτό, αυτοί με επίγνωση, κατασβεσμένοι στην παρούσα ζωή· αυτοί δεν ακολουθούν την εξουσία του Μάρα, αυτοί δεν είναι οπαδοί του Μάρα.»

Οι ερωτήσεις του νεαρού Κάππα, δέκατες.

11. Ερωτήσεις του νεαρού Τζατουκαννί

- 121.** «Έχοντας ακούσει για τον ήρωα που δεν ποθεί τις ηδονές, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Τζατουκάννι]
αυτόν που έχει διασχίσει την πλημμύρα, ήρθα να ρωτήσω αυτόν που δεν έχει πόθο·
πες μου την κατάσταση της ειρήνης, εσύ με τα εκ γενετής μάτια, σύμφωνα με την αλήθεια, Ευλογημένε, πες μου αυτό.
- 122.** «Διότι ο Ευλογημένος υπερβαίνοντας τις ηδονές κινείται, όπως ο ήλιος τη γη με θερμότητα, γεμάτος θερμότητα·
σε μένα που έχω περιορισμένη σοφία, εσύ ευρείας σοφίας, πες τη διδασκαλία που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω·
την εγκατάλειψη της γέννησης και του γήρατος εδώ».
- 123.** «Απομακρύνοντας την απληστία για τις ηδονές, [Τζατουκάννι, είπε ο Ευλογημένος]
βλέποντας την ασφάλεια στην απάρνηση·
είτε κρατημένο είτε απορριφθέν, ας μην υπάρχει σε σένα καμία κατοχή.
- 124.** «Ό,τι υπήρχε πριν, αυτό ξέρανέ το, στο μέλλον ας μην υπάρχει καμία κατοχή για σένα·
αν στο παρόν δεν πιάσεις τίποτα, θα βαδίζεις γαλήνιος.
- 125.** «Αυτού που έχει εγκαταλείψει την απληστία στη νοητικότητα και υλικότητα, εξολοκλήρου, βραχμάνε·
δεν υπάρχουν σε αυτόν νοητικές διαφθορές, με τις οποίες θα ερχόταν υπό την εξουσία του θανάτου».

Οι ερωτήσεις του νεαρού Τζατουκαννί, ενδέκατες.

12. Ερωτήσεις του νεαρού Μπαντράβουντα

- 126.** «Αυτόν που έχει εγκαταλείψει την κατοικία, που έχει κόψει την επιθυμία, χωρίς λαχτάρα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Μπαντράβουντα]
αυτόν που έχει εγκαταλείψει την απόλαυση, τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών, τον απελευθερωμένο·
αυτόν που έχει εγκαταλείψει τον κοσμικό κύκλο, τον σοφό, ικετεύω· αφού ακούσουν τον λόγο του ελέφαντα, θα φύγουν από εδώ.
- 127.** «Διάφοροι άνθρωποι από τις επαρχίες συγκεντρωμένοι,
προσδοκώντας τα λόγια σου, ήρωα·
σε αυτούς εσύ καλώς εξήγησέ το, διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα».
- 128.** «Ας απομακρύνει κάθε επιθυμία για απόκτηση, (Μπαντράβουντα, είπε ο Ευλογημένος)
προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση·
διότι ό,τι προσκολλώνται στον κόσμο, με αυτό ακριβώς ο Μάρα ακολουθεί το ον.

- 129.** «Γι' αυτό ο κατανοών δεν θα προσκολλιόταν, ο μοναχός μνήμων σε καμία κατοχή σε ολόκληρο τον κόσμο·
βλέποντας έτσι τα όντα προσκολλημένα στην κατοχή, αυτή τη γενιά παγιδευμένη στο βασίλειο του θανάτου.»

Οι ερωτήσεις του νεαρού Μπαντράβουντα, δωδέκατες.

13. Ερωτήσεις του νεαρού Ουντάγια

- 130.** «Τον διαλογιστή, τον χωρίς πάθος, τον καθήμενο, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ουντάγια]
τον ολοκληρώσαντα το καθήκον, τον χωρίς νοητικές διαφθορές·
που έφτασε στην πέρα όχθη όλων των φαινομένων, υπάρχει έλευση με
ερώτηση·
την απολύτρωση μέσω τελικής γνώσης εξήγησε, τη διάρρηξη της άγνοιας».
- 131.** «Η εγκατάλειψη των ηδονικών επιθυμιών, [Ουντάγια, είπε ο Ευλογημένος]
και των δυσαρρεσκειών, και τα δύο·
και η απομάκρυνση της νωθρότητας, η αποτροπή της τύψης.
- 132.** «Εξαγνισμένη από αταραξία και μνήμη, με πρόδρομο τον στοχασμό της
Διδασκαλίας·
την απολύτρωση μέσω τελικής γνώσης διακηρύσσω, τη διάρρηξη της
άγνοιας».
- 133.** «Τι είναι ο νοητικός δεσμός του κόσμου, τι είναι η εξέτασή του;
Με την εγκατάλειψη τίνος, λέγεται Νιμπάνα;»
- 134.** «Η απόλαυση είναι ο νοητικός δεσμός του κόσμου, ο λογισμός είναι η εξέτασή
του·
Με την εγκατάλειψη της επιθυμίας, λέγεται Νιμπάνα.»
- 135.** «Πώς σε αυτόν που είναι μνήμων ασκούμενος, η συνείδηση παύει;
Ερχόμενοι να ρωτήσουμε τον Ευλογημένο, ας ακούσουμε τα λόγια σου».
- 136.** «Εσωτερικά και εξωτερικά, το αίσθημα σε αυτόν που δεν το απολαμβάνει·
έτσι σε αυτόν που είναι μνήμων ασκούμενος, η συνείδηση παύει.»

Οι ερωτήσεις του νεαρού Ουντάγια, δέκατες τρίτες.

14. Ερωτήσεις του νεαρού Ποσάλα

- 137.** «Αυτός που διαβάζει το παρελθόν, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ποσάλα]
χωρίς λαχτάρα, με κομμένη αμφιβολία·
που έφτασε στην πέρα όχθη όλων των φαινομένων, υπάρχει έλευση με
ερώτηση.
- 138.** «Αυτού που έχει υπερβεί την αντίληψη της ύλης, αυτού που έχει εγκαταλείψει
κάθε σώμα·
εσωτερικά και εξωτερικά, αυτού που βλέπει 'δεν υπάρχει τίποτε'·
τη γνώση, ω Ικανέ, ρωτώ, πώς να καθοδηγηθεί τέτοιος;»

- 139.** «Όλους τους σταθμούς συνείδησης, (είπε ο Ευλογημένος στον Ποσάλα) γνωρίζοντας άμεσα ο Τατχάγκατα· Αυτόν που παραμένει γνωρίζει, τον απελευθερωμένο που πορεύεται προς αυτό.
- 140.** «Γνωρίζοντας την προέλευση της μηδαμινότητας, η απόλαυση είναι νοητικός δεσμός έτσι· Έτσι αυτό έχοντας άμεσα γνωρίσει, από εκεί εκεί βλέπει με διόραση· Αυτή η γνώση είναι αληθής γι' αυτόν, τον βραχμάνο που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή.»

Οι ερωτήσεις του νεαρού Ποσάλα, δέκατες τέταρτες.

15. Ερωτήσεις του νεαρού Μογκαράτζα

- 141.** «Δύο φορές ρώτησα τον Σάκκα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Μογκαράτζα] Δεν μου εξήγησε ο έχων οφθαλμούς· Αλλά την τρίτη φορά ο θείος σοφός εξηγεί, έτσι έχω ακούσει.
- 142.** «Αυτός ο κόσμος και ο άλλος κόσμος, ο κόσμος του Βράχμα μαζί με τους θεούς· Την άποψή σου δεν γνωρίζει άμεσα, του Γκόταμα του ένδοξου.
- 143.** «Σε αυτόν με την εξαίρετη ενόραση, υπάρχει έλευση με ερώτηση· αυτόν που πώς παρατηρεί τον κόσμο, ο βασιλιάς του θανάτου δεν τον βλέπει;»
- 144.** «Ως κενό τον κόσμο παρατήρησε, Μόγκχαράτζα, πάντα μνήμων· αφού ξεριζώσεις την άποψη περί εαυτού, έτσι θα υπερβείς τον θάνατο· αυτόν που έτσι παρατηρεί τον κόσμο, ο βασιλιάς του θανάτου δεν τον βλέπει».

Οι ερωτήσεις του νεαρού Μογκαράτζα, δέκατες πέμπτες.

16. Ερωτήσεις του νεαρού Πινγκίγια

- 145.** «Είμαι γέρος, αδύναμος, χωρίς ομορφιά, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Πινγκίγια] τα μάτια δεν είναι καθαρά, η ακοή δεν είναι άνετη· μη χαθώ σε παντελή αυταπάτη στο ενδιάμεσο, πες τη διδασκαλία που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω· την εγκατάλειψη της γέννησης και του γήρατος εδώ».
- 146.** «Έχοντας δει αυτούς που ταλαιπωρούνται στις υλικές μορφές, [Πινγκίγια, είπε ο Ευλογημένος] οι αμελείς άνθρωποι μεταμορφώνονται στις υλικές μορφές· για αυτό εσύ, Πινγκίγια, επιμελής, εγκατάλειψε την ύλη για τη μη-επαναγέννηση».
- 147.** «Τέσσερις κατευθύνσεις, τέσσερις ενδιάμεσες κατευθύνσεις, προς τα πάνω, προς τα κάτω, αυτές οι δέκα κατευθύνσεις·

δεν υπάρχει τίποτα στον κόσμο που να μην έχεις δει, να μην έχεις ακούσει, να μην έχεις αισθανθεί, και επίσης να μην έχεις συνειδητοποιήσει· πες τη διδασκαλία που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω, την εγκατάλειψη της γέννησης και του γήρατος εδώ».

- 148.** «Βλέποντας τους ανθρώπους κυριευμένους από επιθυμία, [Πινγκίγια, είπε ο Ευλογημένος]
γεννημένους στην οδύνη, νικημένους από το γήρας·
για αυτό εσύ, Πινγκίγια, επιμελής, εγκατάλειψε την επιθυμία για τη μη-επαναγέννηση».

Οι ερωτήσεις του νεαρού Πινγκίγια, δέκατες έκτης.

17. Στροφές εγκωμίου του Παραγιάννα

Αυτά είπε ο Ευλογημένος, διαμένοντας στους Μαγκάντα, στο ιερό μνημείο Πασάνακα, παρακληθείς από τους δεκαέξι βραχμάνους συνοδούς, ερωτηθείς επανειλημμένα, απάντησε στις ερωτήσεις. Αν κάποιος για κάθε μία ερώτηση, γνωρίζοντας το νόημα, γνωρίζοντας τη Διδασκαλία, ακολουθούσε την πρακτική σύμφωνα με τη Διδασκαλία, θα πήγαινε πράγματι στο υπερπέραν του γήρατος και του θανάτου. «Αυτές οι διδασκαλίες οδηγούν στο υπερπέραν» -για αυτό το λόγο η ονομασία αυτής της επεξήγησης της Διδασκαλίας είναι «Παραγιάννα».

- 149.** Ο Ατζίτα, ο Τισσαμεττέγια, ο Πούννακα και ο Μεττάγκου·
ο Ντοτάκα και ο Ουπασίβα, και ο Νάντα και έπειτα ο Χεμάκα.
- 150.** Ο Τοντέγια και ο Κάππα οι δύο, και ο Τζατουκαννί ο σοφός·
Ο Μπαντράβουντα και ο Ουντάγια, και επίσης ο βραχμάνος Ποσάλα·
Και ο ευφυής Μογκαράτζα, και ο μεγάλος σοφός Πινγκίγια.
- 151.** Αυτοί πλησίασαν τον Βούδα, τον σοφό με τέλεια συμπεριφορά·
ρωτώντας εκλεπτυσμένες ερωτήσεις, πλησίασαν τον άριστο Βούδα.
- 152.** Σε αυτούς ο Βούδας απάντησε, ερωτηθείς τις ερωτήσεις σύμφωνα με την αλήθεια·
με την απάντηση στις ερωτήσεις, ο σοφός ικανοποίησε τους βραχμάνους.
- 153.** Αυτοί ευχαριστημένοι από τον έχοντα όραση, τον Βούδα, τον συγγενή του ήλιου·
άσκησαν την άγια ζωή, κοντά σε αυτόν με την ανώτατη σοφία.
- 154.** Για κάθε μία ερώτηση, όπως διδάχθηκε από τον Βούδα·
όποιος έτσι ακολουθούσε, θα πήγαινε στο υπερπέραν από το εδώ.
- 155.** Από την εδώ όχθη στην πέρα όχθη θα πήγαινε, αναπτύσσοντας την ύψιστη οδό·
Αυτή η οδός είναι για να πάει στην πέρα όχθη, γι' αυτό λέγεται Παραγιάννα.

18. Στροφές επακόλουθου άσματος του Παραγιάννα

- 156.** «Θα απαγγείλω το Παραγιάννα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Πινγκίγια]

Όπως είδε έτσι δήλωσε, ο αμόλυντος με την ευρεία σοφία·
Χωρίς επιθυμία, χωρίς δάσος κιλέσα, ο ελέφαντας, για ποιο λόγο να πει
ψέματα;

- 157.** «Αυτού που έχει εγκαταλείψει τον ρύπο και την αυταπάτη, που απαρνείται την
αλαζονεία και την περιφρόνηση·
Ας διακηρύξω λοιπόν λόγο γεμάτο έπαινο.
- 158.** «Ο διαλύτης του σκότους, ο Φωτισμένος, αυτός που βλέπει παντού, αυτός που
έφτασε στο τέλος του κόσμου, αυτός που υπερέβη κάθε ύπαρξη·
χωρίς νοητικές διαφθορές, αυτός που εγκατέλειψε κάθε πόνο, αυτός που
ονομάζεται αληθινά, Βράχμα, λατρεύεται από μένα.
- 159.** «Όπως ένα πτηνό, εγκαταλείποντας ένα μικρό δάσος, θα κατοικούσε σε ένα
άλσος με πολλούς καρπούς·
Έτσι εγώ, εγκαταλείποντας αυτούς με περιορισμένη ενόραση, έφτασα στον
μεγάλο ωκεανό σαν κύκνος.
- 160.** «Αυτοί που μου εξήγησαν στο παρελθόν, πέρα από τη διδασκαλία του
Γκοτάμα·
"έτσι ήταν", "έτσι θα είναι".
όλο αυτό ήταν φήμη, όλο αυτό αύξανε τη στοχαστική σκέψη.
- 161.** «Μόνος καθισμένος, διαλύοντας το σκοτάδι, λαμπρός αυτός ο φωτοφόρος·
ο Γκόταμα με την ευρεία σοφία, ο Γκόταμα με την ευρεία νοημοσύνη.
- 162.** «Αυτός που μου δίδαξε τη Διδασκαλία, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα
αποτελεσματική·
την εξάλειψη της επιθυμίας, χωρίς δυστυχία, για την οποία δεν υπάρχει
παρομοίωση πουθενά».
- 163.** «Γιατί αποχωρίζεσαι από αυτόν, έστω και για μια στιγμή, Πιγκίγια·
από τον Γκόταμα της ευρείας σοφίας, από τον Γκόταμα της ευρείας
νοημοσύνης;
- 164.** «Αυτός που σου δίδαξε τη Διδασκαλία, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα
αποτελεσματική·
την εξάλειψη της επιθυμίας, χωρίς δυστυχία, για την οποία δεν υπάρχει
παρομοίωση πουθενά».
- 165.** «Δεν αποχωρίζομαι από αυτόν, ούτε για μια στιγμή, βραχμάνε·
από τον Γκόταμα της ευρείας σοφίας, από τον Γκόταμα της ευρείας
νοημοσύνης;
- 166.** «Αυτός που μου δίδαξε τη Διδασκαλία, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα
αποτελεσματική·
την εξάλειψη της επιθυμίας, χωρίς δυστυχία, για την οποία δεν υπάρχει
παρομοίωση πουθενά.
- 167.** «Τον βλέπω με τον νου σαν με τα μάτια, νύχτα και μέρα, βραχμάνε, επιμελής·

προσκυνώντας περνώ τη νύχτα, γι' αυτό ακριβώς θεωρώ ότι δεν είμαι χωρισμένος.

- 168.** «Η πίστη και η αγαλλίαση και ο νους και η μνήμη, δεν με απομακρύνουν από τη Διδασκαλία του Γκόταμα· Σε όποια κατεύθυνση κι αν πηγαίνει ο ευρείας σοφίας, προς εκείνη ακριβώς είμαι κι εγώ στραμμένος.
- 169.** «Σε μένα τον γέρο με αδύναμη δύναμη, με αυτό ακριβώς το σώμα δεν πηγαίνει εκεί· με τη σκέψη πηγαίνω πάντα, διότι ο νους μου, βραχμάνε, με αυτόν είναι δεμένος.
- 170.** «Ξαπλωμένος στη λάσπη, σπαρταρώντας, από νησί σε νησί πλανιόμουν· Τότε είδα τον αυτοφωτισμένο, τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών, χωρίς νοητικές διαφθορές.
- 171.** «Όπως ο Βάκκαλι ήταν απελευθερωμένος μέσω της πίστης, ο Μπαντράβουντα και ο Αλάβι Γκόταμα· ακριβώς έτσι κι εσύ απελευθέρωσε την πίστη, θα φτάσεις εσύ, Πιγκίγια, στην πέρα όχθη της επικράτειας του θανάτου».
- 172.** «Αυτό ακούγοντας χαίρομαι περισσότερο, τα λόγια του σοφού· αυτός που αφαίρεσε το κάλυμμα του κύκλου των επαναγεννήσεων, αυτοφωτισμένος, χωρίς στειρότητα, με οξυδέρκεια.
- 173.** «Έχοντας γνωρίσει άμεσα τους ανώτερους θεούς, γνώρισε τα πάντα, το κατώτερο και το ανώτερο· ο Διδάσκαλος που δίνει τέλος στις ερωτήσεις, αυτών που αμφιβάλλουν και αναγνωρίζουν.
- 174.** «Ακλόνητο, ασάλευτο, για το οποίο δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά· σίγουρα θα πάω, δεν υπάρχει αβεβαιότητά μου εδώ, έτσι θυμήσου με ως έχοντα αφοσιωμένη συνείδηση».

Τέλος των επακόλουθων στροφών του Παραγιάννα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 17. Η μικρότερη επεξήγηση. Το κεφάλαιο για την πορεία προς το υπερπέραν έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org